

El poblament vegetal del curs mig del riu Ter. Novetats i interès florístic.

Els hàbitats riparis són ambients diversos però al mateix temps molt dinàmics i canviant. Són veritables corredors i refugis per a moltes plantes que no podrien aparèixer sota les condicions climàtiques existents al territori. La dinàmica fluvial, el nivell freàtic, els processos de sedimentació,... són factors que determinen la heterogeneïtat ambiental que és aprofitada per nombroses espècies.

El projecte Life Riparia-Ter ha permès aprofundir en el coneixement de la flora d'aquest riu, del qual disposàvem d'una informació no sempre actualitzada i contrastada. Un dels fets importants és l'enorme heterogeneïtat florística entre els trams que formen part del projecte, evidentment menor en cas dels situats entre Bescanó, Salt i Girona, però major en el cas de l'illa de Jafre.

Alguns aspectes florístics destacables són la sorprenent la presència de nombroses espècies pròpies dels boscos caducifolis montans, rouredes i fagedes, a la zona de la Pilastra i el sector occidental de les Deveses de Salt. En aquest cas es posa de manifest la importància de la connexió entre la plana i les muntanyes del Sistema Transversal a través del Llèmena. Són remarcables algunes plantes com el segell de Salomó (*Polygonatum odoratum*), l'ortiga pudent (*Stachys sylvatica*), entre altres, així com la presència ben coneguda del lliri de neu (*Galanthus nivalis*) que, en aquest cas, estén la seva presència fins a l'illa del Ter. La bona conservació dels retalls de verneda és fonamental pel manteniment d'aquest fons florístic que assoleix aquí cotes altitudinals excepcionals.

Les importants acumulacions de sediments de granulometries diferents en diversos trams del riu, lliures en gran part de les extraccions que les han afectades en altres rius veïns, també constitueixen un hàbitat ocupat per un seguit de plantes força particular en ambients fluvials. En el nostre cas, s'hauria de destacar la troballa d'una planta en greu procés de regressió a casa nostra com és *Phleum arenarium*. Es tracta d'una petita gramínia típica dels sòls sorrencs, tant litorals com interiors, i que havia estat trobada a Girona fa més de 150 anys per un botànic italià Pietro Bubani que visità les Deveses de Santa Eugènia acompanyat del gironí Joan Isern, estudiant en aquell moment al seminari de la ciutat. La presència en sediments interiors també es dona a Roina. En els prats secs i espais oberts destaca també la presència d'orquídiades, algunes ja ben conegudes com les abelleres (*Ophrys* sp. pl.) o els botons de gos (*Anacamptis coriophora*) i altres de més novedoses, fins ara no citades com l'orquis hircí (*Himantoglossum hircinum*).

Una altra planta fins ara no coneguda de la zona és un parent dels crèixens però de flor groga, *Rorippa palustris*, que es fa a les comunitats vegetals que s'instal·len en els sediments llotosos de les vores dels antics braços fluvials, com la bassa de les Cigonyes, durant els mesos d'estiu. La seva presència s'ha anat posant de manifest en els darrers anys i havia estat confosa amb un altra espècie més muntanyenca, *Rorippa islandica*. Possiblement la seva reaparició és recent i cal diferenciar-la clarament de les plantes d'origen forani, originàries d'altres continents, que segueixen apareixent al territori a causa de l'activitat humana. Entre aquestes plantes exòtiques, algunes de les quals són objecte de gestió per part del projecte, també caldria indicar-ne d'altres més excepcionals a casa nostra com uns gafets

(*Xanthium orientale*) i una enotera (*Oenothera laciniata*), ambdues d'origen americà.

Autor: Joan Font